

Rozjímanie na sobotu 24. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 24.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: Ježiš učí
pomocou podobenstiev; prijať
Božie slovo; úloha vonkajších
okolností.

PÁN PUTUJE so svojimi učeníkmi po
Galilei a ohlasuje Božie kráľovstvo
tým, ktorí sa k nemu priblížia, aby
Ho počúvali. Ježiš vo svojom kázaní
používa podobenstvá: krátke
príbehy, ktoré jednoduchým
spôsobom odhaľujú hlbokú pravdu
duchovného života. Používa príklady

zo sveta práce, ako je siatie, rybolov alebo domáce práce. Inokedy ich čerpá zo spoločenského a rodinného života, ako je svadba, vzťah otca s deťmi alebo zamestnávateľ, ktorý hľadá robotníkov. Rozpráva aj o udalostiach, ktoré sú pre mnohých poslucháčov možno nezvyčajné, ako napríklad nález pokladu alebo lúpež na ceste. Všetky tieto obrazy sú ľahko pochopiteľné, sú oveľa viac ako teoretické učenie. „Príťažlivý obraz dokáže spôsobiť, že ľudia posolstvo počúvajú ako niečo, čo im je známe, blízke, možné, spojené s ich vlastným životom. Dobre použitý obraz môže ľuďom pomôcť vychutnať posolstvo, ktoré chceme odovzdať; prebúdzá v nich túžbu a motivuje vôľu v duchu evanjelia“[1].

Ježiš rád používa tieto podobenstvá, lebo dobre pozná ľudskú povahu. Vie, akú silu má príklad zo života bežných ľudí. Tento postoj odráža jednoduchosť, blízkosť, túžbu vžiť sa

do situácie druhého. To, čo Kristus odovzdáva, nie sú myšlienky cudzie svetu, v ktorom žijeme, ale sú úzko spojené s každodennou realitou. Preto svätý Josemaría napísal: „Pros Pána, aby dal svojim deťom *dar jazykov*, aby nám všetci rozumeli. — Dôvod, pre ktorý prosím o tento dar jazykov, si môžeš odvodiť zo stránok Evanjelia, oplývajúceho podobenstvami a príkladmi, ktoré uvádzajú do života učenie a znázorňujú to duchovné, bez toho, že by znižovali alebo skresľovali Božie slovo. — Pre všetkých — vzdelaných aj menej vzdelaných — je jednoduchšie porozumieť a rozjímať nad Božím odkazom prostredníctvom ľudských obrazov“[2]. Nejde tu len o to, aby sme našli dobrý obal pre to, čo chceme povedať, ale aby sme milovali ľudí tak, ako to robil Kristus.

.....

V PODOBENSTVE o rozsievачovi Ježiš rozpráva, že semená, ktoré nepadli na úrodnú pôdu, zjedli vtáky, alebo keď vyklíčili, rýchlo uschli pre nedostatok vlhkosti alebo ich zadusili trnie. Naopak, tie, ktoré dopadli na dobrú pôdu, priniesli úrodu, a to stonásobnú (porov. Lk 8, 5-8). Pán zdôrazňuje, že rozsieváč rozsieva po celom poli, bez ohľadu na to, ako bude semeno prijaté: rozsieva ho naslepo, v nádeji, že sa uchyťí.

Semená v najhlbšom zmysle slova sú samotným Kristom, ktorého nám Boh dal: „Tí, ktorí ho počúvajú s vierou a sú pričlenení ku Kristovmu maličkému stádu, prijali samo Božie kráľovstvo; semeno potom z vlastnej sily klíči a rastie až do času žatvy“[3].

„Podobenstvo o rozsievачovi je ako „matka“ všetkých podobenstiev, lebo hovorí o počúvaní slova. Pripomína nám, že Božie slovo je semienko, ktoré je samo osebe plodné a účinné; a Boh ho veľkoryso rozsieva všade,

bez ohľadu na to, koľko sa ho premrhá. Také je Božie srdce! Každý z nás je pôdou, na ktorú padá semeno slova, bez výnimky!“[4]. Prijímame samotného Boha. Preto spôsob, ako sa nechať osloviť týmto semenom, nie je v prvom rade morálne prispôsobenie sa spôsobu života alebo intelektuálne prijatie doktríny, ale odpoveď lásky k Bohu, ktorý nám vyšiel v ústrety.

Či toto semienko vyklíči a prinesie stonásobnú úrodu, závisí čiastočne od nás. Pán ponúka šťastie všetkým, ale nevyžaduje ho, každý sa slobodne rozhoduje, či ho prijme. Boh nás stvoril slobodnými a toto podobenstvo je prejavom tejto skutočnosti. „Túžba po slobode, jej vyžadovanie zo strany ľudí a národov, je pozitívnym znakom našej doby. Uznanie slobody každej ženy a každého muža znamená uznať, že sú osobami: pánmi a zodpovednými za svoje vlastné činy, s možnosťou

usmerňovať svoj vlastný život. Hoci sloboda nie vždy vedie k rozvinutiu toho najlepšieho v každom z nás, nikdy nemôžeme preceňovať jej význam, lebo keby sme neboli slobodní, nemohli by sme milovať“[5].

NAPRIEK JEDNODUCHOSTI jazyka učeníci žiadajú Ježiša, aby im vysvetlil podobenstvo. Majster potom vysvetľuje dôvody, prečo semeno nevyklíči v zemi, dôvody, prečo sa Božie slovo nemôže zakoreniť v živote ľudí: pôsobenie diabla, nedostatok koreňov v čase skúšky, bohatstvo a svetské záujmy... Zároveň poukazuje na to, že dobrá pôda „sú tí, čo počúvajú slovo, zachovávajú ho v dobrom a šlachetnom srdci a s vytrvalosťou prinášajú úrodu“ (Lk 8, 15).

Niekedy je bežné, že keď niečo nejde podľa plánu, viníme za to vonkajšie okolnosti: neočakávaná udalosť môže skomplikovať pracovný projekt, rodinnú aktivitu alebo stretnutie s priateľmi. Svätý Josemaría nás však pozýva, aby sme aj tieto zvláštnosti, aj ťažkosti, ktorými môže semeno prechádzať, prežívali sväto; to znamená, že nás povzbudzuje, aby sme neupadli do toho, čo nazýval *mystikou* „čo keby“: „Keby som sa len neoženil, keby som len nemal toto povolanie, keby som len mal viac zdravia, keby som len bol mladý, keby som len bol starý...“[\[6\]](#). Boh nám vychádza v ústrety v prítomnosti, tu a teraz, aj tam, kde sme to nečakali.

Podobenstvo poukazuje na to, že okolnosti nemajú posledné slovo: sú to slobodné rozhodnutia ľudí, ktoré sú rozhodujúce pre prijatie Božieho daru. S pôsobením milosti a našim osobným úsilím sme schopní

postupne odstrániť všetko, čo dusí
semeno. Panna Mária, úrodná pôda,
v ktorej sa vteliť sám Boh, nám
pomôže pripraviť pôdu, aby aj Ježiš
vzklíčil v našich srdciach.

---

[1] František, *Evangelii Gaudium*, bod
157.

[2] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 895.

[3] *Lumen Gentium*, bod 5.

[4] František, *Anjel Pána*, 12-VII-2020.

[5] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*,
9-I-2018, bod 1.

[6] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod
116.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sobota-24-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sobota-24-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (01.04.2026)